

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

13. ožujka 2012. (*)

„Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana s ciljem sprječavanja širenja nuklearnog oružja – Zamrzavanje financijskih sredstava društva kćeri banke – Načelo proporcionalnosti – Vlasništvo ili nadzor nad subjektom”

U predmetu C-380/09 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda, podnesene 25. rujna 2009.,

Melli Bank plc, sa sjedištem u Londonu (Ujedinjena Kraljevina), koju zastupaju D. Anderson i D. Wyatt, *QC*, i R. Blakeley, *barrister*, koje su ovlastili S. Gadhia i T. Din, *solicitors*,

žalitelj,

a druge stranke u postupku su:

Vijeće Europske unije, koje zastupaju M. Bishop i R. Szostak, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Francuska Republika, koju zastupaju E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel i E. Ranaivoson, u svojstvu agenata,

Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju zastupa S. Hathaway, u svojstvu agenta, i S. Lee, *barrister*,

Europska komisija, koju zastupaju S. Boelaert i M. Konstantinidis, u svojstvu agenata,

intervenijenti u prvostupanjskom postupku,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: V. Skouris, predsjednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, A. Prechal, predsjednici vijeća, A. Rosas (izvjestitelji), R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, E. Juhász, D. Šváby, M. Berger i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. ožujka 2011.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 28. lipnja 2011.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom društvo Melli Bank plc (u daljnjem tekstu: Melli Bank) traži ukidanje presude Prvostupanjskog suda Europskih zajednica (sada Opći sud) od 9. srpnja 2009. u spojenim predmetima Melli Bank/Vijeće_(T-246/08 i T-332/08, Zb., str. II-2629., u daljnjem tekstu: pobijana presuda) kojom je odbio njegove tužbe u spojenim predmetima T-246/08 i T-332/08 za, kao prvo, poništenje točke 4. tablice B Priloga B Odluci Vijeća 2008/475/EZ od 23. lipnja 2008. o provedbi članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 423/2007 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2007. L 163, str. 29.; u daljnjem tekstu: sporna odluka), u dijelu koji se odnosi na Melli Bank i, kao drugo, u predmetu T-332/08, prema potrebi, proglašenje članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 423/2007 od 19. travnja 2007. o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2007. L 103, str. 1.) neprimjenjivim.
- 2 Kako je Opći sud naveo u točki 1. pobijane presude, žalitelj Melli Bank dioničko je društvo koje je registrirano i ima sjedište u Ujedinjenoj Kraljevini te ima odobrenje i djeluje pod nadzorom tijela Financial Services Authority (tijelo za financijske usluge Ujedinjene Kraljevine). U Ujedinjenoj Kraljevini bankarske je djelatnosti počelo obavljati 1. siječnja 2002. nakon preoblikovanja podružnice Bank Melli Iran u toj državi članici. Bank Melli Iran, društvo majka koje je jedini vlasnik Melli Bank, iranska je banka pod nadzorom iranske države.

Pravni okvir

Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1737 (2006) i 1747 (2007)

- 3 Kako bi izvršilo pritisak na Islamsku Republiku Iran da prestane sa svojim nuklearnim aktivnostima koje predstavljaju rizik širenja nuklearnog oružja i s razvojem sustava za ispaljivanje nuklearnog oružja (u daljnjem tekstu: širenje nuklearnog oružja), Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda (u daljnjem tekstu: Vijeće sigurnosti) usvojilo je 23. prosinca 2006. Rezoluciju 1737 (2006).
- 4 U točki 12. te rezolucije Vijeće sigurnosti:

„[odlučilo je] da sve države zamrznu financijska sredstva, drugu financijsku imovinu i gospodarske izvore koji se nalaze na njihovom državnom području na dan usvajanja ove Rezolucije ili u bilo koje vrijeme nakon toga, a koji su u vlasništvu ili pod nadzorom osoba ili subjekata određenih u Prilogu, kao i drugih osoba ili subjekata za koje Vijeće sigurnosti ili Odbor utvrdi da sudjeluju u iranskim osjetljivim aktivnostima širenja nuklearnog oružja ili razvijanju sustava za ispaljivanje nuklearnog oružja, izravno su povezani s tim aktivnostima ili ih podupiru, ili osoba ili subjekata koji djeluju u njihovo ime ili prema njihovim uputama ili subjektima u njihovu vlasništvu ili pod njihovim nadzorom, uključujući nezakonitim sredstvima [...]”. [neslužbeni prijevod]

- 5 U Prilogu Rezoluciji 1737 (2006) navode se osobe i subjekti koji su uključeni u širenje nuklearnog oružja i čija se financijska sredstva i gospodarski izvori (u daljnjem tekstu: financijska sredstva) trebaju zamrznuti.
- 6 Taj je popis naknadno ažuriran nekolicinom rezolucija, a posebno Rezolucijom Vijeća sigurnosti 1747 (2007) od 24. ožujka 2007., kojom su zamrznuta financijska sredstva iranske banke Bank Sepah i njezinog društva kćeri u Ujedinjenoj Kraljevini, Bank Sepah International plc. Žalitelj nije bio predmet mjera zamrzavanja financijskih sredstava koje je donijelo Vijeće sigurnosti.

Zajedničko stajalište 2007/140/ZVSP

- 7 Kada je riječ o Europskoj uniji, Rezolucija 1737 (2006) provedena je Zajedničkim stajalištem Vijeća 2007/140/ZVSP od 27. veljače 2007. o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2007. L 61, str. 49.).
- 8 Članak 5. stavak 1. Zajedničkog stajališta 2007/140 glasi kako slijedi:

„Zamrzavaju se sva financijska sredstva [...] koji[a] pripadaju, koji[a] su u vlasništvu, s kojima raspolažu ili koja nadziru:

(a) osobe i subjekti određeni u Prilogu Rezoluciji 1737 (2006), kao i sva financijska sredstva i drugih osoba i subjekata koje je odredilo Vijeće sigurnosti ili Odbor u skladu sa stavkom 12. RVSUN-a 1737 (2006); te osobe i subjekti navedeni su u Prilogu I.;

(b) osobe i subjekti koji nisu obuhvaćeni Prilogom I., a sudjeluju u iranskim osjetljivim aktivnostima širenja nuklearnog oružja ili u razvoju sustava ispaljivanja nuklearnog oružja, izravno su povezani s njima ili ih podupiru, ili osobe ili subjekti koji djeluju u njihovo ime ili prema njihovim uputama, ili subjekti koji su u njihovom vlasništvu ili pod njihovim nadzorom, uključujući nezakonitim sredstvima, kako su navedeni u Prilogu II.”
[neslužbeni prijevod]

- 9 Žalitelj nije naveden u prilogima Zajedničkom stajalištu 2007/140.

Uredba br. 423/2007

- 10 U dijelu u kojem se odnosila na ovlasti Europske zajednice, Rezolucija 1737 (2006) provedena je Uredbom br. 423/2007 donesenom na temelju članaka 60. UEZ-a i 301. UEZ-a uz upućivanje na Zajedničko stajalište 2007/140, a sadržaj te uredbe u bitnome je sličan navedenom Zajedničkom stajalištu, s obzirom na to da se u prilogima toj uredbi nalaze ista imena subjekata i fizičkih osoba.
- 11 Člankom 5. te uredbe zabranjuju se određene transakcije s osobama ili subjektima u Iranu ili za upotrebu u toj zemlji.
- 12 Članak 7. te uredbe glasi kako slijedi:
- „1. Zamrzavaju se sva financijska sredstva [...] koji[a] pripadaju, koji[a] su u vlasništvu, s kojima raspolažu ili koja nadziru osobe, subjekti i tijela navedeni u Prilogu IV.

Prilog IV. obuhvaća osobe, subjekte i tijela koje je odredilo Vijeće sigurnosti [...] ili Odbor za sankcije u skladu sa stavkom 12. RVSUN-a 1737 (2006).

2. Zamrzavaju se sva financijska sredstva [...] koji[a] pripadaju, koji[a] su u vlasništvu, s kojima raspolažu ili koja nadziru osobe, subjekti i tijela navedeni u Prilogu V. Prilog V. obuhvaća fizičke i pravne osobe, subjekte i tijela koji nisu obuhvaćeni Prilogom IV. i koji su u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Zajedničkog stajališta 2007/140 utvrđeni kao:

(a) osobe, subjekti ili tijela koji sudjeluju u iranskim osjetljivim aktivnostima širenja nuklearnog oružja, izravno su s njima povezani ili ih podupiru; ili

(b) osobe, subjekti ili tijela koji sudjeluju u iranskom razvoju sustava ispaljivanja nuklearnog oružja, izravno su s njim povezani ili ga podupiru; ili

(c) osobe, subjekti ili tijela koji djeluju u ime ili prema uputama osobe, subjekta ili tijela iz točaka (a) ili (b); ili

(d) pravne osobe, subjekti ili tijela koji su u vlasništvu ili pod nadzorom osobe, subjekta ili tijela iz točaka (a) ili (b), uključujući nezakonitim sredstvima.

3. Nikakva financijska sredstva ni gospodarski izvori ne stavljaju se na raspolaganje, izravno ili neizravno, ili u korist fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima navedenima u prilogima IV. i V.

4. Zabranjuje se svjesno i namjerno sudjelovanje u aktivnostima čiji je cilj ili učinak izravno ili neizravno izbjegavanje mjera iz stavaka 1., 2. i 3.” [neslužbeni prijevod]

13 Žalitelj nije naveden u Prilogu V. Uredbi br. 423/2007.

14 Člankom 13. te uredbe od predmetnih se osoba i subjekata zahtijeva da nadležnim tijelima dostavljaju različite informacije te da surađuju s njima.

15 Člankom 15. stavcima 2. i 3. te uredbe predviđeno je:

„2. Vijeće kvalificiranom većinom utvrđuje, preispituje i izmjenjuje popis osoba, subjekata i tijela iz članka 7. stavka 2. u skladu s odlukama Vijeća u vezi s Prilogom II. Zajedničkom stajalištu 2007/140/ZVSP. Popis iz Priloga V. preispituje se redovito, a najmanje svakih 12 mjeseci.

3. Vijeće navodi pojedinačne i posebne razloge za odluke donesene na temelju stavka 2. i s njima upoznaje predmetne osobe, subjekte i tijela.” [neslužbeni prijevod]

16 Člankom 16. te uredbe predviđeno je da države članice propisuju kazne za kršenja odredaba te uredbe.

Rezolucija Vijeća sigurnosti 1803 (2008)

17 U skladu s točkom 10. Rezolucije Vijeća sigurnosti 1803 (2008) od 3. ožujka 2008., Vijeće sigurnosti pozvalo je „sve države da pažljivo prate poslovanje financijskih

institucija na svojem državnom području sa svim bankama sa sjedištem u Iranu, osobito s Bank Melli i Bank Saderat, kao i s njihovim podružnicama i društvima kćerima u inozemstvu, kako bi se spriječilo da te aktivnosti pridonose aktivnostima koje predstavljaju rizik širenja nuklearnog oružja ili razvoju sustava ispaljivanja nuklearnog oružja.” [neslužbeni prijevod]

Zajedničko stajalište 2008/479/ZVSP

- 18 Zajedničkim stajalištem Vijeća 2008/479/ZVSP od 23. lipnja 2008. o izmjeni Zajedničkog stajališta 2007/140 (SL 2008. L 163, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 7., str. 52.), zamijenjen je, među ostalim, Prilog II. Zajedničkom stajalištu 2007/140. Taj prilog sadržava tablicu A pod nazivom „Fizičke osobe” i tablicu B pod nazivom „Subjekti”.
- 19 Na temelju Zajedničkog stajališta 2008/479 Bank Melli Iran i Melli Bank uključeni su u subjekte čija su financijska sredstva zamrznuta. U točki 5. tablice B u Prilogu tom zajedničkom stajalištu u prvom stupcu pod naslovom „Ime” navodi se sljedeće:
- „Bank Melli, Melli Bank Iran i sva društva kćeri uključujući:
- (a) Melli Bank plc;
- (b) Bank Melli Iran Zao”.
- 20 U drugom stupcu pod naslovom „Identifikacijski podaci” uz ime svake od predmetnih banaka navedena je adresa.
- 21 Treći stupac pod naslovom „Razlozi” sadržava sljedeći tekst:
- „Pružila ili nastoji pružiti financijsku potporu društvima uključenima u nabavu robe za iranske nuklearne programe i programe balističkih projektila (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company i DIO). Bank Melli olakšava osjetljive djelatnosti Irana. Olakšava brojne kupovine osjetljivih materijala za iranski nuklearni program i program balističkih projektila. Također je pružala niz financijskih usluga za subjekte povezane s iranskom nuklearnom i industrijom projektila, uključujući otvaranje akreditiva i održavanje računa. Mnoga od gore navedenih društava navedena su u RVSUN-ima br. 1737 (2006) i br. 1747 (2007).”
- 22 U četvrtom stupcu pod naslovom „Datum uvrštenja na popis” naveden je datum „23.6.2008.”.

Sporna odluka

- 23 Vijeće je 23. lipnja 2008. donijelo i spornu odluku. Prilogom toj odluci zamijenjen je Prilog V. Uredbi br. 423/2007. On sadržava tablicu A pod naslovom „Fizičke osobe”, i tablicu B pod naslovom „Pravne osobe, subjekti i tijela”, koje sadržavaju iste stupce kao i Prilog Zajedničkom stajalištu 2008/479. Žalitelj je naveden u stavku 4. tablice B. Podaci o žalitelju istovjetni su podacima iz Priloga Zajedničkom stajalištu 2008/479, osim datuma uvrštenja na popis, koji je naveden kao 24. lipnja 2008. Ta je odluka objavljena u *Službenom listu Europske unije* 24. lipnja 2008.

Tužba pred Općim sudom i pobijana presuda

- 24 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 25. lipnja 2008. žalitelj je podnio tužbu u predmetu T-246/08 za poništenje točke 4. tablice B Priloga spornoj odluci u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja te da se Vijeću naloži snošenje troškova.
- 25 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 15. kolovoza 2008. žalitelj je podnio tužbu u predmetu T-332/08 kojom je tražio da Opći sud:
- poništi točku 4. tablice B Priloga spornoj odluci u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja,
 - ako smatra da se članak 7. stavak 2. točka (d) Uredbe br. 423/2007 obvezno primjenjuje, proglasi tu odredbu neprimjenjivom na temelju članka 241. UEZ-a, i
 - naloži Vijeću snošenje troškova.
- 26 Francuskoj Republici, Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske i Komisiji Europskih zajednica odobrena je intervencija pred Općim sudom u potporu zahtjevu Vijeća za odbijanje tužbe.
- 27 Žalitelj je u prilog svojim zahtjevima istaknuo nekoliko tužbenih razloga. Prvi tužbeni razlog odnosio se na tvrdnju da društvo Bank Melli Iran nije sudjelovalo u financiranju širenja nuklearnog oružja. Drugi tužbeni razlog odnosio se na pogrešno tumačenje i primjenu članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007, jer je Vijeće imalo diskrecijsko pravo. Treći, podredni tužbeni razlog odnosio se na nezakonitost tog članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 zbog kršenja načela proporcionalnosti, jer je Vijeće u skladu s tim načelom trebalo uključiti žalitelja u popis u Prilogu V. toj uredbi. Četvrti tužbeni razlog odnosio se na pogrešno tumačenje i primjenu članka 7. stavka 2. točke (d) jer žalitelj nije subjekt „u vlasništvu ili pod nadzorom” matičnog subjekta u smislu te odredbe. Peti tužbeni razlog odnosio se na povredu načela nediskriminacije. Šesti tužbeni razlog odnosio se na povredu obveze obrazlaganja sporne odluke.
- 28 Opći sud je prvi tužbeni razlog proglasio nedopuštenim s obrazloženjem da se u zahtjevu samo tvrdilo da društvo Bank Melli Iran nije sudjelovalo u financiranju širenja nuklearnog oružja i da je stoga taj tužbeni razlog, u mjeri u kojoj je iznesen naknadno, nov.
- 29 Opći sud potom je ispitao sve ostale tužbene razloge te ih je odbio.

Žalbeni zahtjevi stranaka

- 30 Melli Bank zahtijeva od Suda da:
- ukine pobijanu presudu,
 - prihvati zahtjeve u predmetima T-246/08 i T-332/08,
 - poništi točku 4. tablice B Priloga spornoj odluci u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja,

– proglasi članak 7. stavak 2. točku (d) Uredbe br. 423/2007 neprimjenjivim, ako utvrdi da se obvezno primjenjuje,

– naloži Vijeću snošenje troškova žalbe i prvostupanjskog postupka.

31 Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija traže da Sud:

– odbije žalbu, i

– naloži žalitelju snošenje troškova.

O žalbi

32 Žalba se temelji na četiri žalbena razloga. Žalitelj prvim žalbenim razlogom, koji se sastoji od dva dijela, tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je članak 7. stavak 2. točka (d) Uredbe br. 423/2007 obvezna odredba jer je takvo tumačenje, u skladu s prvim dijelom tog žalbenog razloga, u suprotnosti s tekстом te odredbe te, u skladu s drugim dijelom tog žalbenog razloga, u suprotnosti s načelom proporcionalnosti. Žalitelj drugim žalbenim razlogom tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da je članak 7. stavak 2. točka (d) u skladu s načelom proporcionalnosti. Žalitelj trećim žalbenim razlogom tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u oblikovanju i primjeni kriterija za određivanje je li žalitelj u vlasništvu i pod nadzorom matičnog subjekta. Žalitelj četvrtim žalbenim razlogom tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da je Vijeće ispunilo obvezu obrazlaganja svoje odluke o uključivanju žalitelja na popis osoba, subjekata i tijela iz članka 7. stavka 2. Uredbe br. 423/2007.

Prvi dio prvog žalbenog razloga: povreda prava u tumačenju članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007

Argumenti stranaka

33 Prvi dio prvog žalbenog razloga u biti se odnosi na točke 61. do 67. i točke 69. i 70. pobijane presude.

34 Žalitelj osporava analizu izraza „zamrzavaju se” iz članka 7. stavka 2. Uredbe br. 423/2007, koju je Opći sud izvršio u točki 63. pobijane presude i na temelju koje je zaključio da Vijeće nema diskrecijsko pravo. Prema mišljenju žalitelja, upotrebom izraza „za koje je [...] utvrđeno” u članku 7. stavku 2. drugoj rečenici nijansira se prethodna upotreba izraza „obuhvaća” i dokazuje da Vijeće, kako bi odredilo treba li zamrznuti imovinu subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom, dužno izvršiti ocjenu i utvrđivanje. Štoviše, takav zaključak Općeg suda u suprotnosti je i s točkama 64. i 65. pobijane presude u kojima je Opći sud utvrdio da Vijeće mora ocijeniti jesu li uvjeti za primjenu članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 ispunjeni, uključujući u pogledu društava kćeri u stopostotnom vlasništvu subjekata za koje je utvrđeno da sudjeluju u širenju nuklearnog oružja.

35 Prema mišljenju žalitelja, Uredbom br. 423/2007 predviđa se individualizirani pristup uvrštenju na popis osoba, subjekata i tijela iz članka 7. stavka 2. Uredbe br. 423/2007 te se time opravdava obveza navođenja konkretnih razloga za uvrštenje svakog subjekta na

popis; ta je obveza utvrđena u članku 15. stavku 3. Uredbe br. 423/2007 i njome se od Vijeća zahtjeva da navede zašto smatra da određeni subjekt ispunjava uvjete za uvrštenje na taj popis.

- 36 Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija osporavaju to tumačenje.

Ocjena Suda

- 37 Člankom 7. stavkom 2. točkom (d) Uredbe br. 423/2007 propisuje se da se „[z]amrzavaju [...] sva financijska sredstva [...] koji[a] pripadaju, koji[a] su u vlasništvu, kojima raspoložu ili koja nadziru osobe, subjekti i tijela navedeni u Prilogu V.” te da „Prilog V. obuhvaća fizičke i pravne osobe, subjekte i tijela koji nisu obuhvaćeni Prilogom IV. za koje je u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Zajedničkog stajališta 2007/140 utvrđeno da su [...] pravna osoba, subjekt ili tijelo u vlasništvu ili pod nadzorom osobe, subjekta ili tijela iz točaka (a) ili (b), [koji sudjeluju u širenju nuklearnog oružja, izravno su povezana s njim ili ga podupiru], uključujući nezakonitim sredstvima” [neslužbeni prijevod].
- 38 Opći sud je u skladu s ustaljenom sudskom praksom (vidjeti po analogiji presude od 17. studenoga 1983., Merck, C-292/82, Zb., str. 3781., t. 12., i od 23. veljače 2010., Teixeira, C-480/08, Zb., str. 1107., t. 48.) prilikom tumačenja članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 uzeo u obzir tekst i kontekst te odredbe te ciljeve pravila kojih je ona dio.
- 39 Kako je nezavisni odvjetnik naveo u točki 40. svojeg mišljenja, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao da se na temelju teksta članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 od Vijeća zahtjeva da zamrzne financijska sredstva subjekta koji je „u vlasništvu ili pod nadzorom” subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja u smislu članka 7. stavka 2. točke (a) ili (b) te uredbe, pri čemu Vijeće u svakom slučaju posebno ocjenjuje je li subjekt „u vlasništvu ili pod nadzorom” predmetnog subjekta.
- 40 Opći sud je u točkama 64. i 65. pobijane presude utemeljeno ocijenio da s obzirom na izraz „za koje je utvrđeno” u uvodnom dijelu članka 7. stavka 2. Uredbe br. 423/2007 Vijeće treba u svakom slučaju pojedinačno ocijeniti je li subjekt „u vlasništvu ili pod nadzorom” upućujući, između ostalog, na stupanj dotičnog vlasništva ili nadzora. Opći sud je u točkama 63. i 69. te presude utemeljeno ocijenio da s obzirom na upotrebu riječi „zamrzavaju se” u toj istoj odredbi Uredbe br. 423/2007 Vijeće mora usvojiti mjeru zamrzavanja financijskih sredstava u pogledu subjekta za koji je Vijeće utvrdilo da je u vlasništvu ili pod nadzorom subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja te da za usvajanje te mjere nije nužno da subjekt koji je u vlasništvu ili pod nadzorom sam sudjeluje u širenju nuklearnog oružja.
- 41 Te dvije ocjene Općeg suda nisu proturječne jer se prva odnosi na obvezu provjere je li predmetni subjekt „u vlasništvu ili pod nadzorom”, pri čemu postoji određeno diskrecijsko pravo, dok se druga odnosi na obvezu zamrzavanja financijskih sredstava takvog subjekta bez provjere sudjeluje li on sam u širenju nuklearnog oružja.
- 42 U tim okolnostima, a na temelju činjenice da Vijeće ima diskrecijsko pravo u pogledu utvrđivanja je li predmetni subjekt u vlasništvu ili pod nadzorom, ne može se zaključiti da

Vijeće isto tako ima diskrecijsko pravo ocijeniti sudjeluje li taj subjekt u širenju nuklearnog oružja kako bi odlučilo o zamrzavanju njegovih financijskih sredstava.

43 Isto se tako takvo pravo ne može priznati na temelju obveze obrazlaganja utvrđene u članku 15. stavku 3. Uredbe br. 423/2007. Pojedinačni i posebni razlozi koje Vijeće treba navesti odnose se na uvrštenje osoba, subjekata i tijela na predmetni popis, točnije, ovisno o slučaju, sudjelovanje u nuklearnim aktivnostima Islamske Republike Irana ili, u pogledu subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom, razloge zbog kojih smatra da je ispunjen uvjet vlasništva ili nadzora.

44 S obzirom na prethodno navedeno, prvi dio prvog žalbenog razloga nije osnovan i stoga ga treba odbiti.

Drugi dio prvog žalbenog razloga i drugi žalbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti

Argumenti stranaka

45 Žalitelj drugim dijelom prvog žalbenog razloga tvrdi da je Opći sud povrijedio načelo proporcionalnosti time što je tumačenjem da na temelju članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 Vijeće nema diskrecijsko pravo u pogledu utvrđivanja ispunjava li podružnica kriterije utvrđene u toj odredbi. Drugim žalbenim razlogom tvrdi da, u slučaju da Sud utvrdi da je primjena članka 7. stavka 2. točke (d) te uredbe obvezna, tom odredbom krši načelo proporcionalnosti i da ju je stoga potrebno proglasiti neprimjenjivom u ovom predmetu, u skladu s člankom 241. UEZ-a, čime pobijana presuda ostaje bez pravne osnove. Taj dio i taj žalbeni razlog u biti se odnose na točke 75., 76., 99., 102. i 103. te 107. do 110. pobijane presude.

46 Žalitelj kritizira obrazloženje Općeg suda jer prilikom tumačenja članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 nije uzeo u obzir rezolucije Vijeća sigurnosti. Naglašava da između tih rezolucija i te uredbe postoji veza koja posebno proizlazi iz uvodnih izjava 1., 2., 5. i 6. navedene uredbe te iz uvodnih izjava Zajedničkog stajališta 2007/140. Štoviše, iako je usvojena nakon Uredbe br. 423/2007, Rezolucija 1803 (2008) posebno je važna za tumačenje članka 7. stavka 2. točke (d) te uredbe. Naime, činjenica da Vijeće sigurnosti nije donijelo mjere zamrzavanja financijskih sredstava u pogledu žalitelja, ali je u točki 10. te rezolucije preporučilo državama da „pozorno prate” ukazuje na to da za ostvarenje ciljeva rezolucija Vijeća sigurnosti, mjere manje opterećujuće od zamrzavanja sredstava mogu biti učinkovite.

47 Osim toga, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je, kako je navedeno u posljednjoj rečenici točke 103. pobijane presude, utvrdio da je zamrzavanje financijskih sredstava subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja potrebno i prikladno kako bi se osigurala učinkovitost mjera poduzetih protiv potonjeg subjekta te kako bi se osiguralo da se te mjere neće izbjegavati. Prema mišljenju žalitelja, člankom 5. stavkom 1., člankom 7. stavicama 3. i 4. te člancima 13. i 16. Uredbe br. 423/2007 već su predviđene učinkovite mjere. Opći sud je, prema mišljenju žalitelja, pogriješio time što je alternativne mjere koje je predložio žalitelj odbio s obrazloženjem da se njima ne mogu spriječiti moguće buduće transakcije nespojive s donesenim mjerama ograničavanja. U svakom slučaju, kada je riječ o *ex post* mjerama, bilo je moguće predvidjeti uvrštenje

društva kćeri na popis nakon primjene takvih mjera. Takvom svojom odlukom Opći sud je narušio načelo proporcionalnosti i promijenio teret dokazivanja time što je od žalitelja zatražio da dokaže da bi alternativne mjere bile u potpunosti učinkovite.

- 48 Osim toga, žalitelj smatra da je, s obzirom na to koliko se duboko mjerama zamrzavanja financijskih sredstava zadire u njegova temeljna prava, očito neprimjereno to što je Opći sud u točki 107. pobijane presude kategorički odbio njegove argumente u pogledu učinkovitosti takvih alternativnih mjera.
- 49 Žalitelj ističe da su u spornoj odluci navedena samo dva od 20 društava kćeri Bank Melli Iran. Osim toga, Općem sudu dao je još jedan primjer, koji je naveden u točki 53. pobijane presude, koji pokazuje da je Vijeće na predmetni popis uvrstilo društvo majku, a da nije navelo nijedno od njegovih šest društava kćeri. Na temelju toga zaključuje da ili Vijeće ima diskrecijsko pravo prilikom primjene članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007, kako to on i tvrdi, ili da ta praksa ukazuje na neproporcionalnost obveze uvrštenja svih društava kćeri na taj popis.
- 50 Žalitelj na temelju toga zaključuje da Vijeće ima diskrecijsko pravo i da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je tumačio da je primjena članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 obvezna. Članak 7. stavak 2. točka (d) te uredbe u najmanju je ruku dvosmislen. Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi, kada tekst sekundarnog prava može imati više od jednog tumačenja, prednost valja dati tumačenju koje odredbu čini sukladnom Ugovoru U ovom predmetu Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što članak 7. stavak 2. točku (d) Uredbe br. 423/2007 nije tumačio na način da je Vijeće imalo diskrecijsko pravo.
- 51 Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija smatraju da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava u ocjeni proporcionalnosti predmetne mjere.

Ocjena Suda

- 52 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, načelo proporcionalnosti jedno je od općih načela prava Unije u skladu s kojim sredstva stavljena na raspolaganje odredbom prava Unije moraju biti prikladna za ostvarenje legitimnih ciljeva, kako su postavljeni konkretnim propisom, te ne smiju ići dalje od onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva (presude od 10. prosinca 2002., *British American Tobacco (Investments) i Imperial Tobacco*, C-491/01, Zb., str. I-11453., t. 122., od 6. prosinca 2005., *ABNA i drugi*, spojeni predmeti C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04, Zb., str. I-10423., t. 68., i presuda od 8. lipnja 2010., *Vodafone i drugi*, C-58/08, Zb., str. I-4999., t. 51.).
- 53 Žalitelj ne osporava legitimnost postavljenog cilja, točnije borbu protiv širenja nuklearnog oružja u Iranu radi očuvanja međunarodnog mira i sigurnosti, već prikladnost i nužnost zamrzavanja financijskih sredstava subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom. Općem sudu zamjera, kao prvo, što prilikom tumačenja članka 7. stavka 2. Uredbe br. 423/2007 nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir rezolucije Vijeća sigurnosti.
- 54 U vezi s tim treba podsjetiti da rezolucije Vijeća sigurnosti, s jedne strane, i zajednička stajališta i uredbe Vijeća, s druge strane, proizlaze iz različitih pravnih poredaka. Naime, akte koji se donose u okviru Ujedinjenih naroda, s jedne strane, i u okviru Unije, s druge strane, donose tijela s autonomnim ovlastima koje su im dodijeljene njihovim temeljnim

poveljama, odnosno ugovorima kojima su osnovana (presuda od 16. studenoga 2011., Bank Melli Iran/Vijeće, C-548/09 P, Zb., str. I-11381., t. 100. i 102.).

- 55 U točki 103. prethodno navedene presude Bank Melli Iran/Vijeće, Sud je podsjetio da pri sastavljanju mjera Zajednice s ciljem provedbe rezolucije Vijeća sigurnosti na koju se odnosi zajedničko stajalište, Zajednica mora propisno uzeti u obzir tekst i ciljeve predmetne rezolucije. Isto tako, tekst i svrhu rezolucije Vijeća sigurnosti treba uzeti u obzir pri tumačenju uredbe kojom se provodi ta rezolucija (prethodno navedena presuda Bank Melli Iran/Vijeće, t. 104., i navedena sudska praksa).
- 56 Opći sud je Rezoluciju 1737 (2006) uzeo u obzir, budući da je u točki 6. pobijane presude utvrdio da je ta rezolucija provedena Uredbom br. 423/2007 čiji je sadržaj u biti jednak sadržaju Zajedničkog stajališta 2007/140. Žalitelj u tom pogledu ne objašnjava na koji bi način Opći sud mogao doći do drukčijeg zaključka što se tiče potrebe za zamrzavanjem financijskih sredstava subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom. Valja napomenuti da se stavkom 12. Rezolucije 1737 (2006) izričito propisuje zamrzavanje financijskih sredstava subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom osoba ili subjekata koji sudjeluju u nuklearnim aktivnostima Islamske Republike Irana.
- 57 Kada je riječ o Rezoluciji 1803 (2008), njome se državama ne određuju precizne mjere, već se od njih traži da pažljivo prate poslovanje financijskih institucija na svojem državnom području, osobito s Bank Melli Iran, kako bi se spriječilo da te aktivnosti pridonose aktivnostima koje predstavljaju rizik širenja nuklearnog oružja (vidjeti u tom smislu prethodno navedenu presudu Bank Melli Iran/Vijeće, t. 107.). Na temelju te preporuke ne može se zaključiti da nije potrebno zamrznuti financijska sredstva subjekata u vlasništvu ili pod nadzorom Bank Melli Iran.
- 58 U tim okolnostima Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 103. pobijane presude utvrdio da, kada se zamrznu financijska sredstva subjekta za koji se utvrdilo da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja, postoji nezanemariva opasnost da taj subjekt izvrši pritisak na subjekte koji su u njegovom vlasništvu ili pod njegovim nadzorom da izbjegnju učinak mjera koje se na njega primjenjuju te da je zamrzavanje financijskih sredstava tih subjekata potrebno i prikladno kako bi se osigurala učinkovitost usvojenih mjera i kako bi se osiguralo da se te mjere ne izbjegavaju.
- 59 Drugo, u vezi s alternativnim mjerama na koje upućuje žalitelj, odmah valja napomenuti da je u točki 109. pobijane presude Sud isključio mjere prethodnog odobrenja i nadzora od strane nezavisnog agenta te potpunu zabranu transakcija s Islamskom Republikom Iranom, što je po prvi put spomenuto na raspravi, s obrazloženjem da je upućivanje na te mjere tijekom postupka u suprotnosti s člankom 48. stavkom 2. i člankom 76.a stavkom 3. Poslovnika Općeg suda. U točki 107. pobijane presude Opći sud je utvrdio da nije dokazano da su prilikom donošenja sporne odluke mjere za praćenje i nadzor bile odgovarajuće s obzirom na opasnost opisanu u točki 103. te presude te je stoga utvrdio da nisu izneseni dokazi, a Sud u žalbenom postupku nije nadležan to preispitivati. Kada je riječ o *ex post* mjerama iz točke 108. te presude, Opći sud je njihovu učinkovitost ocijenio na temelju činjeničnog stanja, a za ocjenu činjeničnog stanja Sud u žalbenom postupku isto tako nije nadležan.

- 60 S obzirom na navedene čimbenike, zaključak Općeg suda iz točke 110. pobijane presude da se alternativnim mjerama koje je predložio žalitelj nije moglo ostvariti postavljeni cilj ne bi se mogao dovesti u pitanje.
- 61 Slično tome, kako je nezavisni odvjetnik naveo u točki 53. svojeg Mišljenja te zbog obrazloženja koje je Opći sud dao u točkama 111. i 112. pobijane presude, Sud je mogao zaključiti, a da time ne počini pogrešku koja se tiče prava, da s obzirom na primarnu važnost očuvanja međunarodnog mira i sigurnosti, ograničenja slobode obavljanja gospodarske djelatnosti i prava vlasništva bankovne institucije do kojih je došlo zbog mjera zamrzavanja financijskih sredstava nisu bila neproporcionalna postavljenim ciljevima.
- 62 Treće, žalitelj ističe da praksa Vijeća nije bila zamrzavanje financijskih sredstava svih subjekata u vlasništvu ili pod nadzorom subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja. Međutim, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je:
- u točki 73. pobijane presude utvrdio da Vijeće ne može legitimno primijeniti članak 7. stavak 2. točku (d) Uredbe br. 423/2007 na subjekte koji, prema njegovom mišljenju, nisu ispunili uvjete za primjenu te odredbe,
 - u točki 74. te presude utvrdio da nije bilo moguće u svim slučajevima utvrditi identitet svih subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja, i
 - u točki 75. pobijane presude utvrdio da zbog eventualno različite prakse Vijeća, pod pretpostavkom da nije zakonita, na strani predmetnih subjekata ne može nastati nikakvo legitimno očekivanje ni pravo da se u svoju korist pozivaju na nezakonitu radnju počinjenu u korist drugoga.
- 63 Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava ni u točki 76. pobijane presude time što je utvrdio da sudska praksa o tumačenju odredaba Zajednica na koje se poziva žalitelj i na koju se podsjeća u prethodnoj točki 50. nije relevantna, jer u pogledu tumačenja članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 ne postoji dvojba.
- 64 Na temelju prethodnih razmatranja jasno je da Opći sud nije povrijedio načelo proporcionalnosti ni u svojem tumačenju članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 ni u preispitivanju primjene te odredbe na žalitelja. Stoga drugi dio prvog žalbenog razloga i drugi žalbeni razlog nisu osnovani i treba ih odbiti.

Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava u zaključku da je žalitelj u vlasništvu ili pod nadzorom svojeg matičnog društva

Argumenti stranaka

- 65 Žalitelj kritizira točke 119. do 129. pobijane presude. Ističe da je trebalo uzeti u obzir kriterij utvrđen u točki 121. te presude, u skladu s kojim je trebalo utvrditi „postoji li nezanemariva vjerojatnost da je [žalitelja], zbog toga što je u vlasništvu [Bank Melli Iran] moguće navesti na izbjegavanje mjera usvojenih protiv njegovog matičnog društva” [neslužbeni prijevod].

- 66 Međutim, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 123. pobijane presude utvrdio da se samo izvanrednim okolnostima može opravdati neprimjena članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 na društvo kći koje je u stopostotnom vlasništvu subjekta za koji se smatra da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja.
- 67 Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i time što je na neodgovarajući način uzeo u obzir presedane u području prava tržišnog natjecanja. Žalitelj ističe da je pretpostavka koja se upotrebljava u pravu tržišnog natjecanja oboriva. Nadalje, iako u okviru prava tržišnog natjecanja predmetna trgovačka društva imaju pravo Komisiji dostavljati primjedbe, to ipak nije bio slučaj u ovom predmetu, jer je žalitelj uvršten na predmetni popis, a da mu nije dana mogućnost da osporava zaključke Vijeća.
- 68 Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i time što je na žalitelja primijenio kriterij utvrđen u točki 121. pobijane presude. Točnije, tu je pogrešku napravio time što je preveliko značenje pripisao pravu matičnog društva da imenuje direktore društva Melli Bank. U vezi s tim žalitelj napominje mnogobrojne elemente istaknute u točki 17. tužbe podnesene Općem sudu i ograničenja svojeg poslovanja te na temelju toga zaključuje da usvajanje mjere kao što je zamrzavanje financijskih sredstava nije bilo potrebno.
- 69 Prema mišljenju žalitelja, ako se postupa s pretpostavkom da će žalitelj sudjelovati u nezakonitim radnjama, spornom odlukom i pobijanom presudom povrijeđeno je načelo pretpostavke nevinosti, jer je zamrzavanje financijskih sredstava usporedivo s kaznenom sankcijom.
- 70 Komisija ističe da ni u vezi s ovim žalbenim razlogom žalitelj nije dokazao na koji je način Opći sud svojim obrazloženjem počinio pogrešku koja se tiče prava. Štoviše, osporava i ocjenu činjeničnog stanja i dokaza koju je proveo Opći sud.
- 71 Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija osporavaju kriterij koji je Opći sud usvojio u prvoj rečenici točke 121. pobijane presude. Prema njihovom mišljenju, članak 7. stavak 2. točka (d) Uredbe br. 423/2007 sadržava alternativni kriterij te stoga, ako se utvrdi da je žalitelj u stopostotnom vlasništvu društva Bank Melli Iran, više nije potrebno dokazivati da je žalitelj pod nadzorom. Komisija smatra da se različiti elementi na koje se Opći sud oslanjao kako bi utvrdio postojanje takvog nadzora trebaju smatrati „elementima kojima se dokazuje *ratio legis*” spomenutog članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007.
- 72 Međutim, Ujedinjena Kraljevina napominje da čak i da se kriterij koji je usvojio Opći sud prihvati, žalitelj nije dokazao da je Opći sud svojim obrazloženjem počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 73 U pogledu načina na koji je Opći sud upotrijebio kriterije koji se temelje na pravu tržišnog natjecanja, Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija tvrde da se Opći sud samo vodio tim kriterijima.
- 74 Te institucije i države članice podsjećaju na sudsku praksu Suda u skladu s kojom je zamrzavanje financijskih sredstava privremena mjera opreza, a ne sankcija.

Ocjena Suda

- 75 Člankom 7. stavkom 2. točkom (d) Uredbe br. 423/2007 predviđa se zamrzavanje financijskih sredstava subjekata za koje je utvrđeno da su u vlasništvu ili pod nadzorom subjekata za koje je utvrđeno da u širenju nuklearnog oružja sudjeluju, izravno su s njim povezani ili ga podupiru u smislu članka 7. stavka 2. točke (a) ili (b) te uredbe. Ta se odredba treba tumačiti s obzirom na stavak 12. Rezolucije 1737 (2006), kojim se predviđa zamrzavanje financijskih sredstava subjekata koji su u vlasništvu ili pod nadzorom osoba ili subjekata za koje je utvrđeno da sudjeluju u širenju nuklearnog oružja, izravno su s njim povezani ili ga podupiru.
- 76 Člankom 7. stavkom 2. točkom (d) Uredbe br. 423/2007 predviđena su dva alternativna kriterija, poimence vlasništvo i nadzor. Iz sporne odluke i očitovanja koje je Vijeće iznijelo na raspravi pred Općim sudom proizlazi da su, kako je Opći sud utvrdio u točki 120. pobijane presude, financijska sredstva žalitelja zamrznuta jer je on subjekt „u vlasništvu” društva Bank Melli Iran. Opći sud je stoga ispravno svoju ocjenu ograničio na utvrđivanje je li društvo Melli Bank u vlasništvu Bank Melli Iran.
- 77 Žalitelj ne poriče da je u stopostotnom vlasništvu društva Bank Melli Iran. Međutim, smatra da Opći sud nije u dovoljnoj mjeri provjerio postoji li nezanemariva vjerojatnost da je žalitelja, zbog toga što je u vlasništvu društva Bank Melli Iran, moguće navesti na izbjegavanje mjera usvojenih protiv njegovog matičnog društva, čime upućuje na točku 121. pobijane presude.
- 78 U vezi s tim treba utvrditi da je unatoč jasnom tekstu članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 koji je tumačen s obzirom na stavak 12. Rezolucije 1737 (2006), iako žalitelj nije osporavao da je u stopostotnom vlasništvu društva Bank Melli Iran, Opći sud ipak smatrao da je potrebno provesti dodatnu provjeru.
- 79 Time je neispravno primijenio pravo Europske unije. Ako je subjekt u stopostotnom vlasništvu subjekta za koji se smatra da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja, uvjet vlasništva iz članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 je ispunjen.
- 80 Međutim, ta pogreška koja se tiče prava ne znači da se pobijana presuda mora ukinuti, jer je Opći sud ionako odbio žalbeni razlog žalitelja.
- 81 Suprotno onome što tvrdi žalitelj, mjera koja je u odnosu na žalitelja usvojena jer je on u stopostotnom vlasništvu društva Bank Melli Iran ne utječe na pretpostavku nevinosti. Naime, usvajanje mjera zamrzavanja financijskih sredstava na temelju članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007 osobito nije usmjereno protiv samostalnog postupanja subjekta kao što je žalitelj i za usvajanje takve mjere stoga nije potrebno da je taj subjekt prethodno postupio na način koji je u suprotnosti s odredbama te uredbe.
- 82 Treći žalbeni razlog stoga nije osnovan.

Četvrti žalbeni razlog: nedostatak u obrazloženju

Argumenti stranaka

- 83 Žalitelj osporava obrazloženje koje je Opći sud iznio u točkama 143. do 151. pobijane presude. Naglašava da se obrazloženje akta koji ima negativne učinke mora predmetnoj osobi priopćiti istovremeno kad i taj akt i napominje da u ovom predmetu sporna odluka nije sadržavala nijedan „pojedinačni i posebni razlog” kako se to zahtijeva člankom 15. stavkom 3. Uredbe br. 423/2007. U replici navodi da je o toj odluci trebao biti obaviješten.
- 84 Prvo, žalitelj smatra da nije bilo dovoljno da Vijeće u spornoj odluci navede da je ta odluka donesena na temelju članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007, jer ta odredba obuhvaća više slučajeva u kojima je Vijeće moglo uvrstiti žalitelja na predmetni popis.
- 85 Drugo, nije dano nikakvo obrazloženje o tome zašto je Vijeće smatralo da postoji nezanemariva vjerojatnost da je žalitelja moguće navesti na izbjegavanje učinaka uvrštenja njegovog društva majke na taj popis.
- 86 Treće, žalitelj smatra da je tvrdnja Općeg suda da je Vijeće implicitno utvrdilo da je žalitelj bio vlasništvo svojeg društva majke u smislu članka 7. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 423/2007, te da je stoga na toj osnovi uvršten na popis, ishitrena i da ni na koji način ne proizlazi iz teksta sporne odluke.
- 87 Četvrto, žalitelj smatra da mogućnost podnošenja žalbe protiv sporne odluke ne mijenja činjenicu da Vijeće nije postupilo u skladu s obvezom obrazlaganja te odluke.
- 88 Peto, žalitelj naglašava da je s Vijećem razmijenio pisma kako bi pokušao utvrditi razloge za uvrštenje na predmetni popis i za zamrzavanje financijskih sredstava, ali da mu je Vijeće odbilo poslati svoj spis.
- 89 Vijeće, Francuska Republika i Komisija osporavaju dopuštenost žalbenog razloga koji se odnosi na neobavješćavanje o spornoj odluci.
- 90 Komisija naglašava da žalitelj ne osporava načelo koje je Opći sud naveo u točki 146. pobijane presude, prema kojem se obveza obrazlaganja koju ima Vijeće, osim toga što se odnosi na navođenje pravne osnove za usvojenu mjeru, odnosi na okolnost da je predmetni subjekt u vlasništvu ili pod nadzorom subjekta za koji je utvrđeno da sudjeluje u širenju nuklearnog oružja u smislu u članka 7. stavka 2. točke (a) ili (b) Uredbe br. 423/2007.
- 91 U vezi s tim Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija smatraju da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 147. i dalje pobijane presude utvrdio da je za spornu odluku dano dostatno obrazloženje. Točnije, zbog navođenja društva Melli Bank u točki 4. tablice B Priloga toj odluci žalitelj je mogao znati da su financijska sredstva zamrznuta zbog toga što je ono društvo kći društva Bank Melli Iran.

Ocjena Suda

- 92 Žalbeni razlog koji se odnosi na neobavješćavanje o spornoj odluci treba odmah odbiti. Kako je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 66. svojeg Mišljenja, taj žalbeni razlog nije iznesen pred Opći sud. Nadležnost Suda u okviru žalbe u načelu je ograničena na

preispitivanje pravnih rješenja u pogledu tužbenih razloga u prvom stupnju (presuda od 15. rujna 2011., Njemačka/Komisija, C-544/09 P, Zb., t. 63.).

- 93 U pogledu obveze obrazlaganja, žalitelj ne osporava načelo da se ta obveza treba ocijeniti s obzirom na okolnosti svakog predmeta, na što je Opći sud podsjetio u točkama 143. do 145. pobijane presude. Međutim, smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da je obrazloženje za spornu odluku dostatno i da ispunjava obvezu iz članka 15. stavka 3. Uredbe br. 423/2007 u vezi s navođenjem pojedinačnih i posebnih razloga za tu odluku.
- 94 U točki 147. pobijane presude Opći sud utvrdio je da je Vijeće i u naslovu sporne odluke i u drugoj uvodnoj izjavi te odluke navelo pravnu osnovu na temelju koje je odluka donesena, odnosno članak 7. stavak 2. Uredbe br. 423/2007, te da je u točki 4. tablice B Priloga toj odluci navelo da Bank Melli sudjeluje u širenju nuklearnog oružja i da je žalitelj jedno od društava kćeri tog društva.
- 95 Suprotno onome što tvrdi žalitelj, činjenica da je Opći sud smatrao da nije potrebno navoditi da je sporna odluka, u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja, donesena u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (d) te uredbe, ne znači da je u pobijanoj presudi povrijeđeno pravo, jer su društva kćeri i podružnice društva Bank Melli Iran bile navedene u toj presudi.
- 96 Opći sud stoga nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 148. pobijane presude utvrdio da je to što je žalitelja naveo kao društvo kći društva Bank Melli Iran, što je žalitelj nužno znao i nije nikada osporavao, bilo dostatno uzimajući u obzir sudsku praksu iz domene obveze obrazlaganja koju je taj sud naveo.
- 97 Kada je riječ o mogućnosti podnošenja tužbe, žaliteljev argument temelji se na pogrešnom čitanju pobijane presude. U točki 151. te presude Opći sud ne samo da navodi da je žalitelj mogao podnijeti tužbu, već je u potporu svojem utvrđenju o dostatnom obrazloženju iznio pojedinosti o sadržaju tužbe podnesene u predmetu T-246/08, pri čemu je u tom pogledu napomenuo da je žalitelj prilikom podnošenja tužbe bio svjestan veze između zamrzavanja financijskih sredstava i sudjelovanja njegovog matičnog društva, Bank Melli Iran, u širenju nuklearnog oružja.
- 98 U pogledu argumenta u vezi s time da spis Vijeća nije bio dostavljen, to nije relevantno za potrebe ispitivanja žalbenog razloga koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja sporne odluke, jer je Opći sud utvrdio, ne čineći time pogrešku koja se tiče prava, da je obrazloženje za tu odluku bilo dostatno s obzirom na relevantnu sudsku praksu.
- 99 Slijedom toga četvrti žalbeni razlog treba odbiti.
- 100 Budući da nijedan žalbeni razlog žalitelja nije prihvaćen, žalbu treba odbiti.

Troškovi

- 101 U skladu s člankom 122. Poslovnika Suda, kada žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 69. stavkom 2. tog Poslovnika, koji se na temelju članka 118. tog Poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da žalitelj nije

uspio u postupku te s obzirom na to da su Vijeće, Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina i Komisija podnijeli zahtjev da žalitelj snosi troškove, nalaže mu se snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

Sud (veliko vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Žalba se odbija.**
- 2. Društvu Melli Bank plc nalaže se snošenje troškova.**

[Potpisi]

* Jezik postupka: engleski